

नव

नवा जनाचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

प्रदीप खड्काको शीर्ष भूमिका रहने फिल्म 'क्यामिनो'को छायांकन सुरु नहुँदै 'लाइनअप' प्रभावित हुन थालेको छ। सौगात मल्लले यो फिल्म छाड्को महिना दिन नबिल्टे पूर्वमिस नेपाल इन्टरनेसनल नीति शाह पनि बाहिरिएकी छिन्। नीतिले हात मिक्रोपछि निर्माता अभिनेत्रीको रोजीमा लागेको खबर छ। नीतिले यो फिल्मबाट डेब्यु गर्न तयारी थियो। उनले फिल्म छाइनुको ठेस कारण नखुले पनि नयाँ अभिनेत्रीलाई अभिनय गराउने तयारी भइरहेको छ।

आजको विचार...

देवेंद्र पेचमारक
(दुई घेजमा)

छायांकनको तयारीमा रहेको फिल्म 'हातीछाप'को कार्यशाला आइतबारदेखि सुरु भएको छ। वर्तमानमा दयाहाड राई र उपासना सिंह ठकुरी जोडिएका छन्। आगामी बिहीबारदेखि छायांकन थाले योजना रहेको निर्माता किरण नेपालीले जानकारी दिए। गत वर्षको छिट फिल्म 'दुई नरबरीपछि निर्माता नेपालीले यी दुई शीर्ष कलाकारसँग पुनः सहकार्य गरेका हुन्। यो फिल्मलाई सिनेमा सुनुवारले निर्देशन गर्नेछन्। यो फिल्मलाई सुनुवार 'हिमालय रोडिङ' सिजन ५' को छायांकनगा व्यस्त हुनेछन् भने दयाहाड बाँसुरी फिल्मसँग नयाँ फिल्म 'राजाग्रज'मा जोडिनेछन्।

फिल्म छाइनुको ठेस कारण नखुले पनि नयाँ अभिनेत्रीलाई अभिनय गराउने तयारी भइरहेको छ।

वर्ष २८ □ अंक ३३६ □ २०८० असार १५ गते मंगलबार 4 July 2023, Tuesday □ पृष्ठ संख्या ८ □ मूल्य रु ५/-

सक्षिप्त समाचार

ललिता निवास

प्रकरण : थप दुई पकाउ

पाल्पा, असार १८/ललिता निवास जग्गा प्रकरणमा जोडिएका थप दुई आरोपित पकाउ परेका छन्। नेपाल प्रहरीको केन्द्रीय अनुसन्धान व्यूरो (सिआइबी)ले सोमबार तत्कालिन नायव सुब्बा रमेशकुमार पोखरेल र देवनारायण महर्जनलाई पकाउ गरेको हो। आइतबार पनि प्रहरीले तीन जनालाई पकाउ गरेको थियो। यससँगै यस प्रकरणमा हालसम्म १२ जना पकाउ परिसकेका छन्। जस मध्ये तीन जना भने अदालतको आदेशका कारण पकाउ परेपछि छुटे। विसं २०८९ देखि २०६९ सम्म सरकारको स्वामित्वमा रहेको बालुवाटारस्थित ललिता निवासको जग्गा विभिन्न व्यक्तिका नाममा नामसारी भएको फेला परेपछि उक्त प्रकरणमा सिआइबीले अनुसन्धान गरिरहेको छ। यसअघि तीन सय जनालाई प्रतिवारी बनाएर व्यूरोले जिल्ला सरकारी विकलको कार्यालयमा रायसहितको प्रतिवेदन बुझाएको थियो। तर सरकारी विकलको कार्यालयले थप अनुसन्धान गर्नुपर्ने जनाउदै फाइल फिर्ता पठाएको थियो। त्यसपछि अनुसन्धान जारी रहेको बताए। पनि थप प्रगति भएको थिए।

नारायणगढ-मुग्लिन सडक यात्रुलाई सधैं सास्ती

रामचन्द्र रायमाझी

पाल्पा, असार १८/गुल्मी इस्माका प्रदीप खत्रीलाई सोमबार ३ बजेभित्र काठमाडौं नपुंसी नहुने थियो। वैदेशिक रोजाराका लागि जापन हिँडेका उनको सोमबार साफ्टा ४ बजे उडान छ। उनी १७ घण्टा मुग्लिनको जाममा परे। त्यहाँ रोकिएका खत्रीले एनजेडीसँग निकै आतिर्दै भने, 'आज साफ्टा फ्लाइट छ।' क्यानिसल हुने होकि? निकै चिन्ता परेको छ। अहिलेसम्म यहाँ छु। कहिले पुग्ने? कसरी जाने? रातभर धेरै दुःख पाइयो।' सोमबार विहान द बजेसम्म उनले आफु मुग्लिनको जाममै रहेको बताए। शनिबार मध्यारातिदेखि पहिरोका कारण अवरुद्ध सडक आइतबार बेलुका केही खुले पनि

पुनःअवरुद्ध भएको थियो। लामो समय सडक अवरुद्ध भएको जानकारी प्राप्त भएपछि एनजेडी टिमले सडकमै अलपत्र परेका केही व्यक्तिहरूलाई फोनमार्फत सम्पर्क गरी उनीहरूको अवस्था बारे जानकारी लिएको थियो। एनजेडीसँगको सम्पर्कमा तानसेनकी साविका गौतमले पनि लामो समय सडकमै बिताउनु परेको गुनासो गरिन्।

आइतबार आमालाई औपचार्य उपचार गर्न काठमाडौं हिँडेकी गौतम नारायणगढ-मुग्लिन सडक खण्डको तुइनखोला नजिकै पहिरो खसेर अवरुद्ध हुँदा विहान द बजेसम्म रोकिनु पन्यो। तानसेनबाट नाइट गाडी चढेर काठमाडौं हिँडेकी उनी लामो समय बाटोमै अलपत्र पर्दा आतिर्दै भएको महशुस भएको बताइन्। विरामी आमालाई अस्पताल

पुन्याउन हिँडेकी उनलाई कतिबेला पहिरो हटाइएला र बाटो कटोला भन्ने चिन्ता थियो। आमालाई समयमै काठमाडौं पुन्याउन नसकदा चिन्तित गौतम बाटोको अवस्थाले निकै आकोसित पनि थिइन्।

नारायणगढ-मुग्लिन सडक खण्डमा कुनै पसल छैनन्। पानी परिरहेको छ। जाने ठाउँ कैरै छैन। पाल्पाबाट काठमाडौं हिँडेका मनोज कार्कीले भने, 'दिशा, पिसाव गर्नसमेत पाएको छैन।' खाना खाने त त्यसै हो।' प्रहरी प्रशासन खटे पनि यात्रुले पाएको सास्ती जस्ताको तस्तै रहेको उनको भनाइ छ। 'सडकमा चाउचाउ समेत खान पाइएको छैन।' बाटोमा खाउँला भनेर साँझ ६ बजे हिँडेको तर बीच बाटोमै यस्तो अलपत्र भइयो।

खाना, पानी केही पाएको छैन, बिचल्ली भयो,' उनले भने। यी केही प्रतिनिधि पात्र मात्र हुन्। उनीहरूस्ता अति जरुरी काममा यात्रा गर्ने सयौं सवारीसाधनका हजारौं यात्रु शनिबारदेखि नै सडकमा अलपत्र परे। सर्वसाधारण नागरिकले भोगेको सकसलाई सरकारले वास्ता नगरेकोमा उनीहरू दुःखी छन्।

नारायणगढ-मुग्लिन सडकमा हरेक वर्ष खर्खोको समयमा सडकमा यात्रा गर्नसमेत पहिरोका कारण यात्रुले सास्ती भोगदै आएका छन्। बर्खाको समयमा यस सडक खण्ड छिचोलन निकै सकस हुने गर्दछ। बर्खामा कति खेर पहिरो खस्तु थाहा नै हुँदैन। बर्खामा लागेसँगै यस सडक खण्डमा हिँडेने यात्रुले सदै सास्ती खेपु परेको छ। शनिबार मध्यारातिदेखि पहिरोका कारण अवरुद्ध सडक

आइतबार बेलुका मात्र खुले पनि केही बेरमा फेरि तुइनखोलानजिकै पहिरो खसेर अवरुद्ध भएको थियो। अवरुद्ध सडक सोमबार विहान अबेर मात्र खुलेको थियो। तुइन खोला आडमा खसेको पहिरोले सातायता यात्रुले सास्ती खेपिरहेका छन्।

केहीबेर सडक खुल्ने र पहिरो खसिहाल्ने भएकाले सडकमा लामो जामसमेत लाग्ने गरेको छ। पहिरोले बिचल्लीमा परेका यात्रुको न खानको ठेगान, न यात्राको। त्यसमाधि जोखिमपूर्ण यात्राले हैरान भएका छन्। नारायणगढ-मुग्लिन सडकको स्तरोन्नति गर्दा पहाड कटान गरिएको थियो। जसका कारण पहिरोको जोखिम बढेको हो। यहाँ हरेक वर्ष नयाँ ठाउँमा पहिरो जाने गरेको छ।

गलमादी खोलाले खेतीयोग्य जमिन र बस्ती जोखिममा

रामपुर (पाल्पा), असार १८/पाल्पाको रामपुर नगरपालिका-४ स्थित गलमादी खोलाले धार परिवर्तन गरी जमिन कटान गरेपछि जोखिम बढेको छ। पुरानो धार परिवर्तन गरेर नयाँ ठाउँबाट खोला बरेपछि यस क्षेत्रका खेतीयोग्य जमिन तथा बस्ती जोखिममा परेको छन्।

खोला कटानका कारण खेतमा लगाइएका धानबालीमा बाढी परेपछि उत्पादन तथा बाली धानबालीमा क्षती पुन्याउने गरेको श्रेष्ठ बताउँछन्। उनी भन्नुन् 'पहिलाको ठाउँबाट करिब

१२ मिटर दक्षिणफर्क खोला पसेर खेतको धान सबै बाढीले नष्ट गरिरहेको छ, दुःख गरेर लगाइएको बाली क्षणभरमा नै बाढी पसेर नोकसान गरिरहेको छ, एक वर्षमा ४० मुरी धान फल्ने खेत पूरै जोखिममा छ।' कटान रोकनलाई उहाँ आफैले रु एक लाख ५० हजार बराबरको रकम खर्चेर तटबन्ध गरे

पनि धेरै ठाउँमा तटबन्ध गर्नुपर्दा समस्या भएको श्रेष्ठले बताए। वर्षायाम सुरु भएपछि महम्मद वकिल मियाँ रातभर दुक्कले निदाउन सक्वैनन्। गलमादी खोलाको ढिकमा बसोबास गर्दै आएका उनलाई खोलामा पानीको बहाव बढेर आउँदा कटिबेला पहिरोले घर नै लैजाने हो भन्ने चिन्ताले सताउने गर्दै।

'खोलाको किनारमा बस्ती छ। वर्षायाममा खोलाले बस्ती कटान गरिरहेको हुँदा जोखिम मोलेर बसोबास गर्नु परेको छ। सम्बन्धित निकायले यसको समस्या समाधानमा ध्यान दिनुपन्यो,' उनले भने।

मियाँको बारीखण्ड अन्तर्गत दुई रोपनी १२ आना घरसहितको जग्गा जोखिममा परेको छ। विसं २०५४ देखि बसोबास गर्दै आएको जग्गा पछिल्लो तीनवर्ष यता जोखिममा परेको उनको भनाइ छ। गलमादी खोलाको कटानबाट खेतखण्ड (खोला बहेको स्थान तलको भाग) र बारीखण्ड (खोला माथिको भाग) गरी करिब ४० रोपनी जोखिममा छ। करिब एक सय ५० मिटर क्षेत्रफल खोलाले कटान गरेको छ। (...बाकी अन्तिम घेजमा)

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

स्वरूपाद्वकीय

ललिता निवास प्रकरण नसेलाओस्

डेढ वर्षपछि फेरि बालवाटारस्थित ललिता निवास प्रकरणले चर्चा पाएको छ। प्रधानमन्त्रीको सरकारी निवाससँग जोडिएको ललिता निवास जग्गा प्रकरणमा रोकाइएको अनुसन्धानको फाइल प्रहरीले डेढ वर्षपछि फेरि खोलेको छ। तत्कालीन सरकारको हस्तक्षेपका कारण २०७८ पुसदेखि रोकिएको अनुसन्धान फाइल खोल्दै प्रहरीले केही आरोपितलाई पक्राउ गरेको छ। नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणमा 'हाइ प्रोफाइल'का व्यक्तिहस्ताई पक्राउ गरी अनुसन्धान गरिरहेका बेला पुनःललिता निवास प्रकरणले प्राथमिकता पाउनु रामै हो। रोकिएका यस्ता प्रकरणहरु वर्तमान सरकारले व्युताँपृष्ठि सरकारको प्रशंसा द्युलिएको छ। ललिता निवास प्रकरणमा केन्द्रीय अनुसन्धान व्युताँपृष्ठि एक दर्जन व्यक्ति पक्राउ गरेको छ। उनीहरु अहिले अनुसन्धानमै छन्। यो प्रकरणमा हाइ प्रोफाइलका व्यक्तिहस्ताई समेत रहेको पाइन्छ। उनीहरुलाई पनि पक्राउ गरी अनुसन्धानको दायरामा ल्याउन आवश्यक छ। यस्तो कदममा सरकारले कुनै पनि हालतमा खुट्टा कमाउनु हुँदैन। जसरी हुन्छ यस प्रकरणमा संलग्न सबैलाई कानुनी दायरामा ल्याउने पर्दै।

पछिलो समय सरकारले देखाएको सक्रियता निश्चय नै प्रशंसालायक छ तर विगतका अनुभवले भने यस्ता कुराको अन्तिम परिणाम सुखद भने रहेको देखिएन। यही प्रकरणमै पनि दुई वर्षाङ्गीय सीआईबीले गरेको अनुसन्धानलाई सरकारी वकिलको कार्यालयले ग्रहण गर्दै मुद्दा दायर गर्नुपर्नेमा सरकारी वकिलको कार्यालयले थप अनुसन्धानको खाँचो रहेको बहानामा फिर्ता गरिदिएको थियो। यसले उसबेला नै सरकारको नियत ठीक नभएको आशंका जन्माएको थियो। अहिले फेरि यो कर्म सरकारको काम देखाउने 'स्टन्ट'मा मात्र सीमित हुने त होइन भन्ने आशंका पनि उत्तिकै छ। वर्तमान सरकारले नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणमा देखाएको तदाक्तता र अहिलेकै प्रकरणमा केही व्यक्ति पक्राउ पर्नुपर्ने भने आशा गर्ने ठाउँ भने रहेको छ। यसले सरकारी जग्गा हुँप्ले कुत्सित मनसायक आरोपीले गरेको कर्मको सजाय पाउँछन् कि भन्ने आशा त जागेको छ। भोलिका दिनमा आरोपीको आरोप प्रमाणित होला वा उनीहरु निर्दोष प्रमाणित होलान् त्यो अदालतले ठहर गर्नेहरु तर अहिलेको यो प्रकरण बाटोमै अलपत्र पर्नु हुन्। यसर्थे कुनै शक्तिशाली नेतालाई बचाउने चक्करमा सडकदेखि सदनसम्म तातेको यो प्रकरण त्यक्तै नसेलाओस्।

f Opinion @ Social Network f

खाली खुडा नै किन नहोस्, सहि बाटो हिन्सु
पैतला दुख्ला तर, मन कहिले दुख्ले छैन।

(सुनिता थापाको फेसबुक स्टाटस <https://www.facebook.com/suneeta.thapa>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष्ट गरिएका धारणाहरु राखेछौं। यसका लागि हाप्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगाउन गर्न सक्नुहोस्छ।

नवजनेताना दैनिकको रूपमा तपाईंसामू आईरहेको छ। यो प्रतिका अभ्य स्तरीय अलि पठीय बनाउनको लागि तपाईंहरुको अगुल्य सुधारवहरुको हातीलाई अत्यन्तै जरुरी छ। पाठकवृन्द तपाईंका सुधारवहरु दिई हातीलाई सहयोग गर्नुहुन हाती अनुरोध गर्दै।

नवजनेताना दैनिक
भगवतीटोल तानसेन, पाल्पा

दलभित्रको आन्तरिक लोकतन्त्र र भ्रम

विष्णुप्रसाद खनाल

स्वैदानिक व्यवस्था अनुसार प्रत्येक नागरिकलाई विचार र अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रता हुने तथा नेपालको कुनै पनि भागमा आवतजावत र बसोवास गर्ने स्वतन्त्रता, नेपालको कुनै पनि भागमा पेशा, रोजगारी गर्ने, उद्योग व्यापार तथा व्यवसायको स्थापना र सञ्चालन गर्ने स्वतन्त्रताको व्यवस्था गरिएको छ।

जस्तै बन्ने खतरा रहन्छ। आफ्नो विरुद्धमा बोलिने आवाजलाई दबाउने प्रवृत्ति, आलोचना सुन्न नसक्ने प्रवृत्तिले गदा बैलाबखतमा नेपालका राजनीतिक दलहरू चिराचिरा हुने गरेका छन्। यसले कुनै पनि राजनीतिक दलको सुन्दरपक्ष भनेको त्यो राजनीतिक दलभित्रको लोकतन्त्र र बहस हो जसले हरेक दल तथा दलका प्रत्येक सदस्यलाई सबल बन्न सहयोग पुर्वदछ।

राजनीतिक दल देशको नीति तय गर्ने संस्थाको राजनीतिक दलबाट सरकार बन्ने, संसद् बन्ने, देशलाई अगाडि बढाउने कार्य गर्दछ तर ती दलहरूको गतिविधि, दलभित्र गरिने, काखा र पाखाको प्रवृत्ति र अराजकता साथै आर्थिक अनियमिताका घटनाकम बढाउने कार्य गर्दछ तर ती दलहरूको गतिविधि, दलभित्र गरिने, काखा र पाखाको प्रवृत्ति र अराजकता साथै आर्थिक अनियमिताका घटनाकम बढाउने कार्य गर्दछ।

हरेक राजनीतिक दलभित्र देखिने गुट-उपगुटको मुख्य जड तै लोकतन्त्रको अभाव हो जसले दलहरूलाई छियाछिया बनाउँदै लगेको छ।

नेपालका अधिकांश दल त कागजमा मात्रै सीमित छन्। कतिपय दलहरूले धर्मलाई हातियार बनाएर राजनीति गरेका छन् भने कतिपयले जात र कतिपयले राजनीत्रको हाउगुजी देखाएर राजनीतिको खेती गरेका छन्।

सर्वहारा र गरिब जनताको उत्थानका लागि कुरा गर्ने कम्पनिए पार्टीहरूमा पनि यो प्रवृत्तिमा मौलाउँदै गएको छ।

एकातिर दलभित्रको लोकतन्त्र कमजोर बन्नै जाने, अर्कोतिर नेतृत्व तहले राजनीतिक दललाई आफ्नो व्यक्तिगत सम्पति जस्तै बनाउने कार्यलाई र दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गरेको दलहरूलाई एकांकिका बनाएर लैजान नसक्ने प्रवृत्तिले देशको लोकतन्त्र र दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र समेत छताछुल्न भएको छ।

यस्तो अवस्थामा चर्का नारा लगाउन केवल राजनीतिक भ्रम मात्रै हो। स्वतन्त्रता र लोकतन्त्रका कुरा गर्ने तर छिमेकी देशसँग आफ्ना कुरा राख्न नसक्ने, देशलाई अगाडि बढाउने कार्य गर्दछ तर ती दलहरूको गतिविधि, दलभित्र गरिने, काखा र पाखाको प्रवृत्ति र अराजकता साथै आर्थिक अनियमिताका घटनाकम बढाउने कार्य गर्दछ।

हरेक राजनीतिक दलभित्र देशलाई गुट-उपगुटको मुख्य जड तै लोकतन्त्रको अभाव हो जसले दलहरूलाई छियाछिया बनाउँदै लगेको छ।

नेपालका अधिकांश दल त कागजमा मात्रै सीमित छन्। कतिपय दलहरूले धर्मलाई हातियार बनाएर राजनीति गरेका छन् भने कतिपयले जात र कतिपयले राजनीत्रको हाउगुजी देखाएर राजनीतिको खेती गरेका छन्।

सर्वहारा र गरिब जनताको उत्थानका लागि कुरा गर्ने कम्पनिए पार्टीहरूमा पनि यो प्रवृत्तिमा मौलाउँदै गएको छ।

एकातिर दलभित्रको लोकतन्त्र कमजोर बन्नै जाने, अर्कोतिर नेतृत्व तहले राजनीतिक दललाई आफ्नो व्यक्तिगत सम्पति जस्तै बनाउने कार्यलाई र दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था, प्रजातान्त्रिक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको गतिविधि, दलभित्र गरिने, काखा र पाखाको प्रवृत्ति र अराजकता साथै आर्थिक अनियमिताका घटनाकम बढाउने कार्य गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्यवस्था, राजतन्त्रात्मक व्यवस्था हुँदै अगाडि जाने गर्दछ तर ती दलहरूको आन्तरिक लोकतन्त्र र दलहरूलाई आफ्नो उपरिक्षेत्रमा नेतृत्व गर्दछ।

हुन त राजनीतिक सिद्धान्तलाई हेर्दा कुनै देशमा तानाशाही व्यवस्था, अराजकतावादी व्य

